

[Ole Bjørn Kraft.]

i Befolkningen. Jeg tror, den ærede Ordfører har en helt forkert Opfattelse af, hvordan dansk Ungdom i dette Øjeblik ser paa disse Spørgsmaal; jeg tror slet ikke, hans Udtalelser er Udtryk for de Følelser, som denne Ungdom i Dag er besjælet af.

Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg sige, at jeg har i Udvalget rejst de Spørgsmaal, som jeg ogsaa har omtalt her i Dag. Vi har faaet Oplysninger af Indenrigsministeren med Hensyn til, hvor langt Sagen er fremskredet; vi har over for Indenrigsministeren klargjort, at vi f. Eks. har fundet det urimeligt, at der med Hensyn til Materiel, som private skal anskaffe, stadig væk foreligger Mangler, som ikke er afhjulpet endnu, Mangler, som ikke vilde have været til Stede, hvis Forholdet ikke havde været det, at Statens Initiativ og Handlekraft først blev sat saa sent ind, som Tilfældet var. Ministeren kan da heller ikke være i Tvivl om, at vi har syntes, det var meget forkert, at Uddannelsen af de værnepligtige til Civilbeskyttelsen først blev sat i Værk og Udskrivningen først foretaget, i det Øjeblik Situationen havde naaet det kritiske Punkt, som den har naaet i Dag. Ministeren kan ikke være i Tvivl om, at vi Gang paa Gang — ogsaa i September i Fjor og senere, hvor vi har haft Lejlighed til at udtale os om disse Spørgsmaal — har fundet det fuldstændig forkasteligt, at der i dette Land i Modsætning til, hvad Tilfældet var i alle andre Landes store Byer, hverken var holdt Øvelser Dag eller Nat, og at vi finder det urimeligt, at der ikke før Krisen er blevet indrettet Tilflugtsrum, hvor Befolkningen kunde søge hen, og Vejvisere opstillet, saa at Befolkningen vidste Besked i Forvejen. Har vi ikke mange Gange sagt til Ministeren, baade privat og offentligt, at vi fandt det fuldstændig urimeligt, at man lod Spørgsmaalet om Pulterkammerrydning, efter at der var foretaget et Eksperiment for mange Maaneder siden, gaa fuldstændig i Staa, saaledes at endnu den Dag i Dag er de københavnske Pulterkamre ikke ryddet, medens man i Odense og Aarhus ved Politiets Foranstaltning for Maaneder siden har faaet dem ryddet? Har vi ikke Gang paa Gang sagt til Ministeren, at det var urimeligt, naar den frivillige Husvagts-tjeneste ikke kunde ordnes, at vi da ikke fik Forholdet ordnet paa anden Maade, saaledes som Ministeren nu foreslaar det ordnet ved borgerligt Ombud? Det er en fuldstændig urimelig Fremstilling, Ministeren giver, naar han vil hævde, at der ikke er ført Kritik frem, at vi ikke har været vel-

talende med at sige alt dette paa de Steder, hvor det skulde siges. Nej, vi har ladet være, fordi nu sker det, fordi der — som jeg sagde i min første Tale —, naar det, der kræves, bliver opfyldt, ingen Grund er til at pege paa det. Vi har ved denne Lejlighed kun peget paa de Omraader, som endnu stod tilbage, og hvor vi ønskede, Ministeren skulde gøre en Indsats.

Jeg synes, at Ministeren skulde have ladet være med at gøre de Bemærkninger, han fremsatte om Selvfølgeligheder og om Mørklægning. Det, jeg talte om, var en Ting, og det, Ministeren talte om, var en anden Ting. Jeg talte for det første ikke specielt om Mørklægningsøvelser, men jeg nævnte det som en Ting, der ogsaa skulde gøres. Mørklægning faar aktuel og alvorlig Betydning, i det Øjeblik Landet angribes. Da skal Mørklægningen være i Orden, saa skal den have været prøvet, saa vi ved, at den virkelig kan gennemføres. Den Situation, som Ministeren taler om, er nu under Freden, hvor vort Land er neutralt, og hvor vi skal træffe andre Foranstaltninger for at markere f. Eks., hvor vore Grænser er, og hvor vore Byer er. Det er to forskellige Ting, som ikke kan stilles i Modsætning og danne Baggrund for overlegne og haanlige Bemærkninger om, at det ærede Medlem skulde tænke paa, hvad Situation vi er i. Ministeren ved det maaske ikke, men jeg kan meddele, at netop jeg og vort Parti har over for Regeringen gjort de Synspunkter gældende, som her er ført frem med Hensyn til det nødvendige i den givne Situation at markere Beliggenhed af Byer og Grænserne.

Jeg kan derfor sige, at jeg synes, det er en ganske uberettiget Maade, hvorpaa Ministeren tager den Sag. Jeg henstiller til Ministeren at læse den ledende Artikel i „Social-Demokraten“ for i Dag i dens hele Udstrækning, en Artikel, hvori der udtrykkeligt gives Tilslutning til den Betragtning, vi har fremført, at det gaar for langsomt; det hedder dèr: der kan vistnok blive Enighed om, at det ikke er gaaet særlig hurtigt med Forberedelserne til Luftbeskyttelse. Saa forklares der hvorfor. Det er, fordi man havde haabet paa, at det ikke skulde blive nødvendigt, men nu har vi Krigen, nu maa vi uden Tøven træffe vore Foranstaltninger; og Artiklen slutter med at give Tilslutning til de konservative Krav om hurtig Afholdelse af Mørklægningsøvelser.

Med Hensyn til Radioen spurgte Ministeren mig, om det interesserede mig. Ministeren ved, at vi har diskuteret det i Udvalget, og at vi er fuldstændig enige